

гато скръцна вратията (*Horch! horch!*). *Рис.* 88. Чуйте стари, приваждате млади. *Пс.* 21—22, 544. Чуй мене, царю Костадине! *М.* 105. Ме чуите, китени сватови! Фжрлите що ви се дарувале Ак' сакаете живи д' откнете! *М.* 173 р. 271. Царъ Александъръ кога чу това, страшно сѣ налюти. *М.* р. 526. Аз му рекох добър вечер—То ся стори че не ме чу. *Д.* 75, 4—6. Стара самувила какъ си чу, Разеди са, разлюти са. *Д. S.* 10, 146—147. Той ми е вдъхналъ сичкитѣ тѣзи отговори, които вий чухте отъ мене (*que vous venez d' entendre*). *Т.* 91. Чухте ли, Конти? *Э. Г.* 16. Што я видело, 'се се чудило, Што я чуло 'се се зверило. *сПс.* 1, 165. Марі рубинкѣе рубинкѣе На ли си чула разбрала. *ib.* 2, 167. Тя не чуваше никого. *Л. Д.* 75 р. 132. Айдуци глас-отъ му чу'е, еденъ предъ други бега'а, Еденъ съ друг' не сѣ видо'а. *М.* 220. Рикна волъ въ теменъ долъ, чуя лисиците, опарчи'а онашките (тѣпанъ). *М.* р. 531. (*лат.*). Чуть остатокъ неопред. Днесъ има знанія и науки, за които въ другочно врѣмя нито гы было чють. *Л. Д.* 74 р. 107. Когато Менторъ доближи до кораба толкось щото да му е чють гласа (*pour faire entendre sa voix*), той извика съ силенъ гласъ. *Т.* 121.—са, слышусь: Па запѣи пѣсен с едѣн гласъ Та да се чу'е с два гласа. *Д.* 34, 45—46. Измахни ся оттукъ, та ся не чуй ни вижъ (*чтобы и слуху о тебѣ не было*). *Х. I.* 131. Това като издумалъ змѣятъ заведнажъ изчезналъ та ся ни чулъ ни видѣлъ. *ib.* 76. Чуе са Чува са безл. слышно. Чу са—дошелъ слухъ: Пиле пици, пиле пици У въ дълбоко долѣ. Чи ся чюва, чи ся чюва до синьо ми небо! *Гн.* 253. Само са чуваше кладенеца да трополи. *Л. Д.* 75 р. 130. То сж е чюлу ду царжтъ. *Ч.* 300. Чу ся, прочу ся до царя. *Д.* 31, 20.

III.

Шаваръ с. м. *Koščan (trava) Mil.* р. 536. болотная трава: Тѣзи кошници бѣхъ оплѣлъ самъ си отъ папуръ и шоваръ. *Х. II.* 76. Шаварлія пр. Ся истѣргна сабя шаварліа, Да посечить жаба кречаного. *М.* 22.

Шавнж и. св. Шавамъ и. дл. пошевельнусъ, шевелюсъ: Дѣтенцето утихнало, захванало да заспива и най-послѣ заспало до толкова тѣшко, щото и не шавнало. *З.* 146. Ужени го спани му крака да не можи да шавз, и тогыва той мирясва. *Зж.* 11. Цѣлъ като живѣ, се люлѣши и шаваше брѣгтъ. *Тб.* 32. Изведнашъ черните точки (очите) шавнале насамъ—нататакъ. *З.* 162. Щомъ мръкна захванаха да излазятъ смоковетѣ изъ пещеритѣ и шаваха изъ пропастьта като мрави. *Х. II.* 27. „Хайде, хайде, не чеши са, а шавай по-скорѣ. *З.* 258. Той шавна на нѣкаде (*исчезъ куда то*).—Ние можемъ да шавнемъ на нѣкъдѣ? (*Können wir denn nicht mehr entwischen?*) *Рис.* 55. Прѣдъ кумъ ся не шавз. *Ч.* 213.